

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้กำหนดการดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 15 คน ได้จากการเลือกตัวอย่างอย่างเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้รับผิดชอบงานด้านวินัยนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ประเด็นการสัมภาษณ์

รูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา ประกอบด้วย

1. การกำหนดนโยบายด้านการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา
2. บทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา
3. โครงสร้างหรือองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา
4. กิจกรรมด้านการเสริมสร้างการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา
5. การติดตาม ประเมินผลการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา

ผลการสัมภาษณ์นำมากำหนดข้อคำถามให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน ประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำผลจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย

2. การเลือกผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม ตามเทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยกำหนดผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารและด้านกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ในระดับรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานกิจการนักศึกษา หรืออาจารย์ที่ปรึกษาที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ และเกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาในสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

3. สร้างแบบสอบถามฉบับที่ 1 เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ และสัมภาษณ์ในช่วงแรก เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างแบบปลายเปิดสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

4. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตอบแบบสอบถามและให้ข้อคิดเห็น แล้วมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบฯ

5. สร้างแบบสอบถามฉบับที่ 2 เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญ ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 เป็นชนิดมาตราส่วน (Rating Scale) มี 5 ระดับ สอบถามความคิดเห็นว่า รูปแบบมีความเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตอบแบบสอบถาม

7. สร้างแบบสอบถามฉบับที่ 3 เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่มีข้อความเหมือนรอบที่ 2 โดยเพิ่มตำแหน่งค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญ ตอบคำถามในรอบที่ 2

8. เสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนทบทวนคำตอบ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นชนิดปลายเปิดเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา

แบบสอบถามฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 เป็นชนิดตัวเลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญว่า รูปแบบมีความเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามฉบับที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยเพิ่มตำแหน่งคำถามพื้นฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญนั้นตอบจากคำตอบในรอบที่ 2 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ทบทวนคำตอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เพื่อเป็นการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการลงฉันท์ตามมติ (Consensus) ของความคิดเห็นสำหรับนำไปใช้ในการตัดสินใจ โดยใช้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 รอบ
2. ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ จัดเป็นองค์ประกอบรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

รอบที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2

รอบที่ 2 วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์กลุ่มรายข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปแสดงไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 3

รอบที่ 3 วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์กลุ่มรายข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเครื่องคอมพิวเตอร์จะพิจารณาข้อที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม รอบที่ 2 และรอบที่ 3 มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาข้อความเพื่อนำไปกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมใช้ข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เกณฑ์การพิจารณาข้อความเพื่อนำไปกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมใช้ข้อที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ตั้งแต่ 1.50 ลงมา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับงานวิจัยนี้ได้แก่

1. ค่ามัธยฐาน
2. ค่าพิสัยควอไทล์

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้างานกิจการนักศึกษา หรือผู้ที่รับผิดชอบงานด้านวินัยนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้างานกิจการนักศึกษา หรือผู้ที่รับผิดชอบงานด้านวินัยนักศึกษา จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 3 คือ แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้มากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้มาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. นำผลสรุปจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะ จัดทำรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. นำรูปแบบการบริหารการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไปประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการของ (Best, 1977: 174) ดังนี้

1.00-1.49 หมายถึงมีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อยที่สุด

1.50-2.49 หมายถึงมีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อย

2.50-3.49 หมายถึงมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ปานกลาง

3.50-4.49 หมายถึงมีความเหมาะสม/เป็นไปได้มาก

4.50-5.00 หมายถึงมีความเหมาะสม/เป็นไปได้มากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับงานวิจัยนี้ได้แก่

1. \bar{X} ค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
2. S.D. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)